

lende til syne efter det andet ... Hugorme i de forskellige størrelser og mest afvigende farver, men alle flammer de, når solstrefjene rammer dem, af et mørkt, rygløbende siksakbånd.

Det brede, hjerteformede hoved, der var som banket fladt og næsten til at åbne i tvende halvdele som en gammeldags medaljon, rakte sig kælent ind over de nærmeste kropsslyngninger. To rubiner lyste på medaljonens forside og ligesom angav låsen, man skulle trykke på for at få gabet til at springe op. Øjnene sad langt nede på næsen inde under et pansret udhæng, og når de så ned langs den stumpkilede næse traf de på et hul, hvoraf en sort splitflamme imellem slikkede ud. Han havde panmaske på, og over det store baghoved med hele giftfabrikken lå et par kåde bukkehorn, tegnet i sort tusch. Hvor de gabede videst begyndte siksakken. Kainsmærket kaldte mennesket hans skyggeagtige, dunkle rygbånd; ved det skulle han kendes, rettes og stjales.

Panteraagtigt var hans udseende med det sorte flimrende siksak og de mørke ruder langs siderne, en vandrede strimmel lys og skygge. Det hele blandet sammen i en forvirrende, udflydende ubestemthed, dirrende, vigende – som solpletters spil over mørk grund eller som dystert skyggespil over lys. Intet øje bemærkede ham videre, sådan faldt han under sin langsomme snigen sig om sammen med omgivelserne, guddommeligt hensigtsmæssigt havde naturen klædt ham på – han var ét med den.

Det var også det ved ham, som i menneskenes øjne gjorde ham mest led og fik dem til at fare sammen i skræk, når de endelig opdagede ham. Han stod i pagt med noget, de havde forladt og stadig kæmpede for at blive mere og mere herre over. Naturen stod på hans side overfor dem, beskærmede ham ved sin hemmelighedsfulde, forfærdende trolddom *Svend Fleuron* (1).

Alenlange og brogede som et gammeldags hosebånd lå de og nokked i det ovnhede sand, virred ustandseligt med det flade hoved og skød kroppen ud og ind i sig selv, mens tungen vellystigt spilled i de edrede mundvige *Jeppe Aakjær* (2). Næsten eksotisk skøn er hun med den brune kjole og zigzaggens sorte applique *Torben Nielsen* (3), med vredens lyn på ryggen som det advarende zig-zag-tegn på en højspændingsmast *Erik Tetens Nielsen*

(4), på sin vis nydelig med sin buttede, velskabte krop, den ganske lille hale og de noble, fint afstemte farver og zigzagbåndet ned ad ryggen, men samtidig inderlig ækel med det lille brede, onde hoved og de stikkende, rubingnistrende øjne *Knud Poulsen* (5).

I en folkeviser hører brudgommens onde mor brudens sang og beslutter at dræbe hende:

Stolt Mettelin går til lynge,
hun tog de hugorm i slynge.
Hun tog de hugorm store og små,
hun tog de værste hun kunne få.

Hun blander deres gift i vin, men sønnen tvinger hende til selv at drikke den, og hun falder død om (6).

Hugormen iblandt alle dyr · et træk og listigt kreatur · før synden kom ind i verden, · har nu slet ingen held med sig, · men led og vederstyggelig · i al sin færden *S. Bugge* 1663 (7). En slange! – Onde vidnesbyrd varslende mig – · i sort dens karakter har tegnet: · Dens bid volder død, i dens hvislen er svig, · et sindbilled avinden egnet *Niels Hansen* 1798 (8). Hugormen stadig hvisler · bag lyngens tætte skjul *Christian Winther* (8a).

Ved foden af egepurret bugted sig frem · en broncebrun hugorm i solen. · · Vi så, hvor dens tunge jog frem som en flig · af flammer, der farveløst brænder *Knud Wiinstedt* (9). Hugorme kravled i vrid og i bugt, · spilled med brodden og svinged med stjerten. – Hugormen trilled sig med skællet fryd · i vejens sand og glemte under badet, · hvor den er edderspændt, forfulgt og hadet *Jeppe Aakjær* (10). Med gru og kulde · lå søer fulde · af denne farlige · urmystik, · der blinker gult i en hugorms blik *Harald Herdal* (11).

Syd for Ejderstrømmen · lå evigt på lur · den lyngorm, som vil krybe · over Dannevirkes mur *Christian Winther* (12).

Chr. Richardt, Hugormen (13).

LITTERATUR: (1) 222r 9f,18,127; (2) 937 45; (3) 628 127; (4) 617 67; (5) 695c 74f; (6) 153 nr. 344; (7) 107 upag.; (8) 302 upag.; (8a) 912g 232; (9) 906a 46; (10) 937g 103,191; (11) 333 61; (12) 912g 204; (13) 729c 80.

